

Vodu káže, víno pije.

S Ľudovítom Bradáčom som sa zoznámila v roku 1997 na Hlavnom zhromaždení Združenia sudcov Slovenska, ktorého bol prvým prezidentom a zakladajúcim členom. Ja som bola vo výkone funkcie sudcu iba elév, on už „starý“ harcovník, ktorý sa javil ako zásadový človek. Bolo pár rokov po novembri 1989 a verila som, že činnosť stavovskej organizácie, na čele ktorej stál práve Ľudovít Bradáč, bude smerovať k uskutočneniu zmien v justícii, ktoré boli vtedy potrebné. Že môj úsudok bol absolútne nesprávny, som zistila o 25 rokov neskôr.

Dňa 17. 4. 2021 bol vymenovaný za člena Súdnej rady SR na návrh vtedajšej vlády a jej predsedu Eduarda Hegera z hnutia Oľano. Výber a vymenovanie Ľudovíta Bradáča ocenil aj predseda Súdnej rady SR Ján Mazák, ktorý vyzdvihol nielen jeho profesionálne, ale aj morálne kvality dňa 20. 05. 2021 takto: „Ľudovít Bradáč bol elitným sudcom, predsedom Krajského súdu v Banskej Bystrici a morálne pevným človekom, u ktorého sa skutky nikdy nerozchádzali s jeho vyjadreniami. Jeho prítomnosť v súdnej rade výrazne posilňuje presvedčenie, že aj súdna rada môže účinne prispieť k obnove dôvery v súdnictvo“.

Názorovú zhodu s pánom Mazákom po odchode strany SaS z vlády dňa 05. 09. 2022 potvrdil predseda vlády Eduard Heger aj tým, že Ľudovíta Bradáča navrhol dokonca za ministra spravodlivosti. Z článku v Denníku N zo dňa 7. 9. 2022 sa dozvedáme, že „práve Bradáč napríklad podporoval zavedenie elektronických podateľní, aby o prideľovaní spisov rozhodoval náhodne počítač, nie predseda súdu. Bolo to jedno z protikorupčných opatrení na súdoch, aktívne ešte po výmene prvej Ficovej vlády spolupracoval s vtedajším ministrom spravodlivosti Danielom Lipšicom, ktorý je dnes špeciálnym prokurátorom“.

K tejto propagande vlastností Ľudovíta Bradáča si ako sudkyňa aktívna vo výkone funkcie 30 rokov dovoľím poukázať na to, že v čase zavádzania elektronických podateľní v roku 2002 nebol v Slovenskej republike zaznamenaný odpor žiadneho sudcu voči ich inštalácii, takže podpora kohokoľvek nebola vôbec potrebná. Rovnako tvrdenie autora článku, že do zriadenia elektronických podateľní prideľoval spisy sudcom predseda súdu je v rozpore s vtedajšou realitou a pramení zrejme z absencie vedomostí o tom, akým spôsobom a kým bol nápad vecí tomu-ktorému sudcovi na súde zapisovaný. Predseda súdu to totiž nebol.

19. december 2023 bol utorok a čaro adventu aj zimných radovánok vrcholilo. Denníky, ktoré sa považujú za nositeľov spoločenského kritického myslenia (Denník N, SME, Aktuality) boli zrejme tiež v predvianočnom opojení alebo na námestiach väčších slovenských miest, v ktorých sa protestovalo proti aktuálnej vláde a ich opojenie z Vianoc ešte zrejme nepominulo, nakoľko presne 17 dní trvalo, kým na verejnosť prenikla informácia (článok v Plus 7 dní zo dňa 05. 01. 2024), že v tento deň elitný sudca, morálne pevný človek, skutky ktorého sa nikdy nerozchádzali s jeho vyjadreniami, sadol s 1,7 promile alkoholu v krvi, teda v stave opitosti za

volant osobného motorového vozidla v Banskej Bystrici, narazil do verejného zábradlia, na ktorom spôsobil škodu a motorové vozidlo zdemoloval tiež. Zhodou okolností neďaleko obydliu predsedu Špecializovaného trestného súdu JUDr. Jána Hrubalu, tiež páchatela dvoch dopravných nehôd, jednej pod výrazným vplyvom alkoholu a druhej, pri ktorej sa odmietol podrobiť dychovej skúške aj odberu krvi.

Ľudovít Bradáč sa k okolnostiam odmietol verejne vyjadriť z dôvodu, že je súkromnou osobou, nakoľko už nie je verejne činný. Zrazu. Prečo potom považuje rozhodnutie vlády zo dňa 3. 11. 2023 odvolať ho z postu člena Súdnej rady SR za svojvoľné a brániace mu vo výkone verejnej funkcie, a prečo ho napadol ústavnou sťažnosťou na Ústavnom súde SR? Asi preto, lebo naďalej verejnú funkciu zastávať chce. Z jeho úst na zasadnutiach Súdnej rady dokonca opakovane odznelo, že sa stále cíti byť sudcom. Ťažko by sa hľadal výstižnejší príklad bezzásadového prispôsobenia sa aktuálnym okolnostiam.

Nie je teda známe, či bol pri tomto elitnom bývalom sudcovi zachovaný klasický postup orgánov činných v trestnom konaní, t. j., či bol obmedzený na osobnej slobode a umiestnený v cele predbežného zaistenia, či mu bol odobratý vodičský preukaz, či mu bolo vznesené obvinenie pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a či súd už prípadne rozhodol v tzv. super rýchlom konaní trestným rozkazom a aký mu bol, ak už bolo rozhodnuté, uložený trest. Kto aspoň trochu pozná zákony vie, že ak pri vedení motorového vozidla vodič nafúka nad jedno promile alkoholu, ide o úmyselný trestný čin a hrozí mu pobyt za mrežami. Kto aspoň trochu pozná zákony zároveň vie, že na Slovensku platí nulová tolerancia na alkohol. Predpokladám, že bývalý sudca Bradáč týmito poznatkami disponuje. Čo mu však zjavne chýba, je rešpekt pred zákonom.

Ľudovít Bradáč až po medializovaní jeho najnovšej kauzy, 19 dní po dopravnej nehode, ktorú v stave opitosti spôsobil, uverejnil na stránke zoskupenia, ktorého je členom svoju apológiu. Uviedol v nej, že sa za svoj skutok bude zodpovedať pred súdom a zároveň, že ho dobehla zlá karma. Zrejme verí, že to, čo robil, ako sa správal k ľuďom, sa mu vrátilo ranou osudu. Omyl, rany neudeľuje osud, zasadil si ich pán Bradáč sám, keď sa rozhodol absolvovať pred polnocou iba „krátku lokálnu premiestňovaciu jazdu“ v stave opitosti. Áno, zákon príčiny a následku sa volá karma. To, čo urobil pán Bradáč sa však nazýva ináč.

Tento bývalý a údajne elitný sudca, ktorý sa mal už v roku 2003 vyjadrovať k problémom sudcov s alkoholom, tým, že si totálne opitý vo veku 70 rokov sadol za volant nielenže dokázal nepravdivosť ďalšieho hodnotiaceho úsudku pána Mazáka, ktorý ho ospevoval ako človeka, u ktorého sa skutky nikdy nerozchádzali s jeho vyjadreniami, ale predovšetkým opätovne potvrdil, že zodpovednosťou, ktorou by mal ako osoba s tým najsprávnejším mravným kompasom disponovať, jeho morálna výbava nedisponuje. Nepísanie rozsudkov v zákonom stanovenej lehote, za čo čelil disciplinárnemu stíhaniu, tiež zľahčoval tým, že si uvedomuje svoje problémy s dochvilnosťou a dodržiavaním termínov (súdiaci sa občan mal iste

pochopenie s týmito elementárnymi nedostatkami v osobnostnej výbave pána sudcu), avšak nakoľko je takých sudcov na Slovensku viac a disciplinárne stíhania sa im vyhli, disciplinárny návrh z dielne Štefana Harabina prirovnal k porekadlu: „kto chce psa biť, palicu si nájde“. Ak jeden sudca tak impertinentným spôsobom obhajuje neplnenie svojich zákonom stanovených povinností a členstvo tohto sudcu v Súdnej rade podľa názoru Jána Mazáka malo účinne prispieť k obnove dôvery v súdnictvo, tak iba demaskovali hodnotové temno, v ktorom obaja žijú.

V súvislosti s pánom Bradáčom ma atakujú stále čerstvé spomienky na jeho viaceré zásadné hlasovania na zasadnutiach Súdnej rady. Jeho činnosť v Súdnej rade sa dá zhrnúť do jednej vety, ktorú vyslovil neformálne: „I keď sú niektoré vaše nápady (rozumej nápady sudcovských nominantov v Súdnej rade) dobré, podstatné je, ako ukáže pán predseda, aby som hlasoval.“ Čo povedal, to aj dodržal. Hlasoval (pochopiteľne aj s pánom Mazákom) proti prijatiu uznesenia, ktorým sme navrhli konštatovať zákonnosť postupu sudcov Okresného súdu Bratislava III), ktorí nevydali vyšetrovací spis OČTK dňa 25. a 26. apríla 2022 spolu s jeho utajenou prílohou, zároveň oceniť, že týmto zákonným postupom zabránili porušeniu osobitných právnych predpisov a zásahu do nezávislosti súdnej moci a napokon, ktorým sme žiadali vysloviť znepokojenie nad postupom bývalej ministerky spravodlivosti Kolíkovej, ktorá predsedu Okresného súdu Bratislava III z tejto pozície odvolala. Tento údajný bojovník za spravodlivú justíciu hlasoval aj proti prijatiu uznesenia, ktorým sme navrhli reagovať na mediálne útoky na sudcu JUDr. Branislava Harabina, hlasoval dokonca aj proti zaradeniu tohto bodu do programu zasadnutia a spolu s Javorčíkovou sa zdržali hlasovania aj pri schvaľovaní návrhu programu. Justícii chcel spolu s ostatnými politickými nominantmi a JUDr. Príbelskou, zvolenou sudcami, „pomôcť“ aj hlasovaním za odpustenie justičnej skúšky pánovi Beranovi, ktorý bol vtedajším predsedom vlády Eduardom Hegerom ustanovený za viceprezidenta Finančnej správy. Nepodarilo sa, pán Beran nezískal 10 hlasov a snaha podpredsedu NSS JUDr. Trenčana vyrobiť z politického kádra sudcu a rovno „malého ústavného súdu“ vyšla nazmar. Ľudovít Bradáč, etalón morálky a zároveň aj člen Stálej etickej komisie Súdnej rady Slovenskej republiky sa odmietol pripojiť k tlačovému vyhláseniu niekoľkých členov súdnej rady na ochranu sudkyne, ktorú streľbou z plynovej pištole z bezprostrednej blízkosti ohrozil na živote obmedzený na spôsobilosti. Jej konanie totiž považoval za konanie non lege artis. To, že nepoznal zákonné ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého ohrozená sudkyňa postupovala, je druhá vec.

Po vypočutí magisterky Záleskej na zasadnutí Súdnej rady dňa 15. 08. 2023, parafrázujem, zasadol „črepinový súd“ (ostrakizmus), ktorého predseda senátu a zodpovedný za jeho chod, pán Mazák, naštartoval mediálnu smršť voči trom členkám Súdnej rady (dr. Jelinková Dudzíková, Mgr. Kosová a dr. Pružinec Eren) v Denníkoch vlastniacich pravdu (o ktorej sa nediskutuje), nasledovala Katarína Javorčíková, poslankyňa Kolíková so svojou suitou, a nezaostal samozrejme ani ďalší člen Súdnej rady poslušne plniaci pokyny jej predsedu. Cieľom črepinového súdu v starovekých Aténach bolo hlasovanie, výsledkom ktorého mohlo byť

vyhnanie aténskeho občana z Atén až na 10 rokov. Modernou formou ostrakizmu je cultur cancel (kultúra rušenia), ktorej cieľom už nie je vyhnanie neposlušného občana z mesta, ale vytlačiť ho zo sociálnych alebo profesionálnych kruhov, v skratke, jeho „zrušenie“. Pán Bradáč, ako osoba hlásajúca prísnu mravnosť sa dňa 6. 9. 2023 blysol svojim článkom „Dva svety“, v ktorom arogantným, autoritatívnym a najmä agresívnym prejavom zaútočil na tri sudkyne, členky Súdnej rady. Ľutoval, že dopisovateľa týždenníka Postoj, Martina Leidenfrosta, ktorý sa vo svojom článku venoval výpočtu sudkyne Záleskej pred Súdnou radou nenapadlo opýtať sa, kedy zeleninové, dobytkárske či rybie trhy získali nárok poslať svojich delegátov do Súdnej rady. Takže elitný sudca propagujúc významnú sudkyňu Záleskú, sa nerozpakoval dourážať všetkých sudcov, ktorí Danu Jelinkovú Dudzиковú, Marcelu Kosovú a mňa zvolili vo voľbách v roku 2022 do Súdnej rady. Z článku sa ďalej dozvedáme, že pán Bradáč utrpel ľadový šok, keď si vypočul moju reakciu na výpočet udalostí, ktorými pani Záleská prezentovala krajinu, v ktorej žije. Bol pohoršený, že som poukázala na to, že okrem novinára Kuciaka v tomto štáte umrel vo väzbe aj generál Lučanský, ktorého vzala práve pani magisterka do väzby (spomenula som aj advokáta Krivočenka, ktorý ako konštatovala ombudsmanka vo väzbe umrel, pretože mu nebola včas poskytnutá potrebná zdravotná starostlivosť). Označil ma za fanatika, ktorý sa prihlásil k názorom časti politického spektra zneužívajúceho tragický skon bývalého prezidenta policajného zboru na vlastnú ochranu pred väzobným stíhaním. Pohoršoval sa, že dávať do jednej roviny brutálnu a plánovanú vraždu Jána Kuciaka so smrťou Lučanského je ľudsky zavrhnuteľné a právne neudržateľné. Najmä od sudkyne Slovenskej republiky. Iba sa domnievam, že pán Bradáč mal po dopísaní svojho príspevku opojný pocit, pretože poníženie dezoláta (v preklade, človek s iným názorom) je chápané ako absolútna výhra a stačí na ňu jediné, dať protistrane nálepku na čelo. Je však zarážajúce, že práve bývalý ústavný činiteľ popiera, že hodnota ľudského života je chránená Ústavou SR rovnako aj vo vzťahu k osobám obmedzeným na osobnej slobode, voči ktorým stále platí princíp prezumpcie nevinny a za ktorých ochranu života a zdravia nesie zodpovednosť výlučne štát.

Odhalím, že po prečítaní jeho článku „Dva svety“, pri sledovaní jeho pravidelných driemot na zasadnutiach Súdnej rady, pri jeho ojedinelých vstupoch do rozpravy a napokon po prevalení, že tento bývalý sudca, bývalý predseda Krajského súdu v Banskej Bystrici, historicky prvý prezident Združenia sudcov Slovenska, bývalý člen Súdnej rady a dokonca aj Stálej etickej komisie Súdnej rady SR, teda etalón kvality morálky a etiky, nerešpektoval zákon a opitý sadol za volant, ma premohol pocit neovládateľného zhnusenia z jeho pokrytectva.

Ešte aj slimák bez ulity je v porovnaní s jeho chrbticou elektrický stĺp.